

сие и се струполи долу, изчезна въ гжстака подъ падналото дърво. Другата се наведе надолу и се загледа въ братчето си, за да разбере, какво става съ него. И какво направи? Като разбра, че нищо му нѣма, помисли навѣрно, че това бѣше нѣкой новъ фокусъ. Замахна по сжщия начинъ и сжщо падна долу. Не минаха нѣколко мига, и дветѣ наново бързо се изкатериха горе на дървото.

Но тѣ вече не бѣха сами. Следъ тѣхъ се покачи и майка имъ.

Горилчетата седѣха мирно.

Майка имъ, тъмна голѣма горила отъ ръстъ на възрастенъ човѣкъ, имаше въ движенията си нѣкаква плавностъ, умѣреностъ, нѣкаква тържественостъ. Съ единъ само широкъ замахъ и едно движение тя се намѣсти на дървото и спокойно, но будно започна да оглежда околността. Провлачи погледъ по шумака, който пълнѣше поляната. Загледа се къмъ мрачината на околната гора, поспрѣ вниманието си на близкитѣ голѣми дървета. Тя искаше да види, дали нѣкжде наоколо не дебне врагъ. Когато разбра, че нѣма никаква опасностъ, тя приседна, а децата ѝ, като по даденъ знакъ, продължиха своята игра.

Майка имъ не бѣше безучастна къмъ своитѣ деца. Напротивъ, тя непрекъснато следѣше играта имъ. Тя дори участвуваше въ нея. Когато при едно сборичване едното остана подъ другото, тя се протегна и му помогна да дойде то отгоре. Дветѣ се бѣха раздѣлили и се готвѣха да се спуснатъ едно върху друго. Тъкмо когато щѣха да трѣгнатъ, тя хвана по-близкото до нея за задния кракъ и съ това създаде ново смущение. По едно време се размърда, отиде до тѣхъ и ги натика подъ мишницитѣ си. Тѣ се зарадваха на майчината пригърдка, заврѣха глави въ гърдитѣ ѝ и се спотаиха. Тая чудно красива любяща се група отъ майка и две деца остана нѣколко мига съвсемъ неподвижна, притаена въ